

I. Biblical Cases

1. ויקרא פרק כד, יא-יד

וַיִּקְבַּב בְּרַחֲמֵי הַשָּׁמַיִם הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלַל וַיִּבְיֵאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת־דִּבְרִי לְמַטֵּה־דָן : וַיִּנְחֲחוּ בַּמִּשְׁכָּן לְפָרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְקוֹנָק :

The son of the Israelite woman pronounced the Name in blasphemy, and he was brought to Moses—now his mother's name was Shelomith daughter of Dibri of the tribe of Dan—and he was placed in custody, until the decision of the LORD should be made clear to them.

2. העמק דבר, ויקרא כד, יב

ויניחוהו בשלימות בלי שום חסרון אבר או בבריאות. ומחמת שעלה על רצונם של השומעים להכות ולהזיקו על כל פנים, גם טרם הגיעו לידי בית דין. משום כך הניחוהו בשלימות במשמר, ולא נגעו בו לרעה עד בוא דבר השם”

They left him in physical perfection – with no lack of limb or health. Since those who had heard [his blasphemy] wanted to hurt him at any rate, even before he came to court. Therefore, they put him unharmed in prison, so no one could harm him until G-d spoke.

3. במדבר פרק טו, לב;לד

וַיְהִי בְּנִישְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקַשֵּׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת : ... וַיִּנְחֲחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁכָּן כִּי לֹא פִרְשׂ מִהַיְעֲשֶׂה לוֹ : ט

Once, when the Israelites were in the wilderness, they came upon a man gathering wood on the Sabbath day... He was placed in custody, for it had not been specified what should be done to him.

4. רש"י ויקרא פרק כד פסוק יב

ולא הניחו מוקוש עמו, ששניהם היו בפרק אחד. ויודעים היו שהמקושש במיתה, ... אבל לא פורש להם באיזו מיתה... אבל במקל הוא אומר לפרוש להם, שלא היו יודעים אם חייב מיתה אם לאו :

And they did not place the man who gathered sticks on the Sabbath day with him (Numbers 15:34), because both of whom happened to be at the same period, but they knew that the stick-gatherer was to be punished with the death-penalty, only it had not been explained to them by what kind of death he was to be punished ... In the case of the blasphemer, however, it states “[and they placed him in ward] that [the proper penalty] might be shown to them”; this was because they did not know whether he is at all liable to the death-penalty or not (Sifra;Sanhedrin 78b).

5. במדבר פרק יא, כו-כח

(כו) וַיִּשְׁאָרוּ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים בְּמַחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵדָד וַתִּגַּח עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וְהִמָּה בְּכַתְּבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֵהָלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֶה : (כז) וַיִּרְץ הַנְּעָר וַיִּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמֵדָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֶה : (כח) וַיִּלְעוּ וַיֹּשְׁעוּ בְּרוּחוֹ מִשְׁרַת מִשְׁחָה מִבְּחֻרָיו וַיֹּאמֶר אֶדְנִי מִשְׁחָה כְּלָאִם :

Two men, one named Eldad and the other Medad, had remained in camp; yet the spirit rested upon them—they were among those recorded, but they had not gone out to the Tent—and they spoke in ecstasy in the camp. A youth ran out and told Moses, saying, “Eldad and Medad are acting the prophet in the camp!” And Joshua son of Nun, Moses’ attendant from his youth, spoke up and said, “My lord Moses, restrain them!”

6. רש"י במדבר פרק יא פסוק כח

הטל עליהם צרכי צבור והם כלים מאליהם. דבר אחר תנם אל בית הכלא, לפי שהיו מתנבאים משה מת ויהושע מכניס את ישראל לארץ :

He meant: cast upon them the responsibility for public affairs and they will of themselves soon come to an end (through the worry and anxiety this entails). — Another explanation is: that the word means put them into prison (כלא), for they were prophesying “Moses will die and Joshua will bring the Jews into the Land.”

7. דעת זקנים מבעלי התוספות במדבר פרק יא פסוק כח

לפי שאמר הקדוש ברוך הוא ע' איש בלבד יהיו נביאים והיה הנער סבור שהיו ע' בלא אלדד ומידד וא"כ נביאי שקר הם ולכך אמר כלאם:

Because only seventy elders were to be chosen according to G-d, the lad assumed that these two men must be false prophets, as there were already seventy such men apart from Eldod and Meydod. As a result, they deserved to be locked up pending judgment by the court.

8. רמב"ן במדבר פרק יא פסוק כח

כי אולי רוח שקר בפייהם או רוח רעה מבעתם, והנה צריכין לשומם בבית הכלא כאיש משוגע ומתנבא.

For perhaps a false spirit was in their mouths, or an evil spirit had frightened them. Therefore, they need to put them in a cell like an insane person who is prophesying.

9. בראשית פרק לט, כ

(כ) וַיִּקְחֵהוּ אֶדְלָי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מִקֹּדֶם אֲשֶׁר־אֲסוּרֵי אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי שֵׁם בְּבֵית הַסֹּהַר :

Joseph's master had him put in prison, where the king's prisoners were confined. But even while he was there in prison

10. עזרא פרק ז פסוק כה-ו

וְאַנְתָּ עֲזָרָא כְּחֻמַּת אֶלְקָדָּה דִּיבִידָּדָּה מְנֵי שְׁפִטָּין וְדִלְגִין דִּי לְהוֹן דְּאִינִין לְכַלְעֵמָה דִּי בְעֵבֶר נְהָרָה לְכַלְעֵמָה דִּי לָא יָדְעוּ תְּהוֹדְעוּן : וְכַלְדַּיָּלָא לְהוּא עֲבָד דְּתָא דִּי אֶלְקָדָּה וְדִתָּא דִּי מְלָכָא אֶסְפְּרָנָא דִּינָה לְהוּנָא מוֹתְעַבְדָּה מִנָּה הֵן לְמוֹת הֵן לְשֵׁרְשֵׁי הֵרְלַעְנֵשׁ נְכֻסִין וְלֶאֱסוּרִין : פ

And you, Ezra, by the divine wisdom you possess, appoint magistrates and judges to judge all the people in the province of Beyond the River who know the laws of your G-d, and to teach those who do not know them. Let anyone who does not obey the law of your G-d and the law of the king be punished with dispatch, whether by death, corporal punishment, confiscation of possessions, or imprisonment.”

II. Talmudic Cases

11. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עח עמוד א-ב

תנו רבנן : את זו דרש רבי נחמיה אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה וכי תעלה על דעתך שזה מהלך בשוק וזה נהרג? אלא : זה שאמדוהו למיתה והקל ממה שהיה, ולאחר כך הכביד ומת, שהוא פטור. ורבנן האי ונקה המכה מאי דרשי ביה? - מלמד שחובשין אותו. ורבי נחמיה חבישה מנא ליה? - יליף ממקושש. - ורבנן נמי, לילפי ממקושש! - מקושש בר קטלא הוא, ומשה לא הוה ידע קטליה במאי. לאפוקי האי, דלא ידעינן אי בר קטלא הוא אי לאו בר קטלא הוא. - ורבי נחמיה? - יליף ממגדף, דלא הוה ידע אי בר קטלא הוא, וחבשוהו. - ורבנן : מגדף הוראת שעה היתה...

Our Rabbis taught: R. Nehemiah gave the following exposition: If he rise again, and walk abroad upon his staff, then shall he that smote him be quit. Now, could you have thought that whilst he walks in the market place his assailant is executed! But it must refer to one who, it was judged, would die [of his injuries], but then their effect lessened, only to increase subsequently so that he died, [the Torah thus teaching that his assailant] is quit. But how do the Rabbis explain 'then shall he that smote him be quit'? — This teaches that he is incarcerated [until the result is known]. Whence does R. Nehemiah know this? — From the 'gatherer [of sticks]'. Then let the Rabbis also deduce it thence? — The 'gatherer' was certainly liable to death, Moses merely not knowing by which death; that excludes our case, where we do not know whether he is liable to death at all. But R. Nehemiah maintains that it can be deduced from the 'blasphemer': though not knowing whether he was liable to death, they imprisoned him. But the Rabbis say that in case of the blasphemer, [his incarceration] was an ad hoc decision. ...

12. מכילתא דרבי ישמעאל משפטים - מסכתא דנוזיקין פרשה ו

שומע אני, יתן ערבים ויטייל בשוק, ת"ל אם יקום והתהלך בחוץ, מגיד שחובשין אותו עד שמרפא.

I might have thought you could give a deposit and stroll in the market. Thus it says “if he gets up, he shall walk outside” – which teaches that we imprison him until [the victim] is healed.

13. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת סנהדרין פרק ז

אלא כיני פלוני הרג את הנפש והרי עדין שהרג את הנפש יהא תפוש עד שיבואו עדין.

If a person killed, and there are witnesses that he killed, he should be imprisoned until his witnesses come.

14. חידושי הר"ן מסכת סנהדרין דף נו עמוד א

נראה מתוך הירושלמי שמכיון שבאו העדים ואמרו לפני ב"ד פלו' גדף אף על פי שלא קבלו עדותם חובשין אותו אבל אם לא באו העדים לפנינו אינו בדין לחבשו ולבזותו חנם :

It seems from the Yerushalmi that this is only because the witnesses came to court and said “he blasphemed”, even though they had not accepted their testimony they imprison him. However, if the witnesses have not come, it is not correct to imprison or disgrace him for no reason.

15. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף פא עמוד ב

משנה. מי שלקה ושנה - בית דין מכניסין אותו לכיפה, ומאכילין אותו שעורין, עד שכריסו מתבקעת. **גמרא.** משום דלקה ושנה בית דין כונסין אותו לכיפה? אמר רבי ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש : הכא במלקיות של כריתות עסקינן, דגברא בר קטלא הוא, וקרובי הוא דלא מיקרב קטליה. וכיון דקא מוותר לה נפשיה - מקרבינן ליה לקטליה... ומאי כיפה? - אמר רב יהודה : מלא קומתו, והיכא רמיזא? - אמר ריש לקיש : תמותת רשע רעה... **משנה.** ההורג נפש שלא בעדים - מכניסין אותו לכיפה, ומאכילין אותו לחם צר ומים לחץ. **גמרא.** מנא ידעינן? - אמר רב : בעדות מיוחדת. ושמואל אמר : שלא בהתראה. ורב חסדא אמר אבימי : כגון דאיתכחוש בבדיקות, ולא איתכחוש בחקירות. ... אידי ואידי נותנין לו לחם צר ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו, והדר מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת.

Mishnah. He who was twice flagellated [for two transgressions, and then sinned again,] is placed by *beth din* in a cell and fed with barley bread, until his stomach bursts.

Gemara. Because he has been twice flagellated *Beth din* places him in a cell? — R. Jeremiah answered in the name of Resh Lakish: The reference is to flagellation for an offence punishable by excision, so that he is already liable to death [at the hand of G-d], but the time of his death has not yet come: since, however, he abandoned himself [to sin, by

transgressing a third time], we hasten his death... And what was the form of the cell? — Rab Judah said: A chamber of his [the transgressor's] full height. And where is it alluded to? — Resh Lakish quoted: Evil shall slay the wicked...

Mishnah. One who commits murder without witnesses is placed in a cell and [forcibly] fed with bread of adversity and water of affliction'.

Gemara. How do we know [that he committed murder]? — Rab said: On a 'disjoined' evidence. Samuel said: Without a warning. R. Hisda said in Abimi's name: Through witnesses who were disproved as to the minor circumstances [of the crime], but not on the vital points... As we learned: It once happened that Ben Zakkai examined [the witnesses] as to the stalks of the figs.... In both cases he is fed with 'bread of adversity and water of affliction' for his intestines to shrink [thus blocking the passage], and then he is fed with barley bread until his stomach bursts.

16. תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף טז עמוד א
ומנלן דכפתין ואסרינן ועבדינן הרדפה...

Whence do we derive that we may fetter, arrest and prosecute them?

17. רמב"ם הלכות סנהדרין פרק כד הלכה ט
וכן יש לו לכפות ידים ורגלים ולאסור בבית האסורים ולדחוף ולסחוב על הארץ שנאמר הן למוות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין.

Similarly, he may have a person's hands and feet bound. He may imprison him and have him pushed to the ground and dragged, as Ezra 7:26 states: "Judgment will be speedily administered to him, to be executed, to be uprooted, to be punished by a loss of property, and to be imprisoned.

18. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף צ עמוד ב - צא עמוד א

משנה... מי שהבטיחוהו להוציאו מבית האסורים... שוחטין עליהן. על כולם אין שוחטין עליהן בפני עצמן, שמא יביאו את הפסח לידי פסול... גמרא... אמר רבה בר הונא אמר רבי יוחנן: לא שנו אלא בית האסורין דנכרים, אבל בית האסורין דישאל - שוחטין בפני עצמו, כיון דאבטחינהו - מפיק ליה, דכתיב שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב.

One who has received a promise to be released from prison... one slaughters on their behalf. [Yet in the case of] all these, one may not slaughter for them alone, lest they bring the Passover-offering to disqualification.

Gemara. Rabbah son of R. Huna said in R. Johanan's name: They learned this only of a heathen prison; but [if he is incarcerated in] an Israelite prison, one slaughters for him separately; since he was promised, he will [definitely] be released, as it is written, The remnant of Israel shall not do iniquity, nor speak lies.

19. רש"י מסכת פסחים דף צא עמוד א

כגון לכופו להוציא אשה פסולה, או לשלם ממון, אי נמי כדתניא (כתובות לג, ב): אם יקום והתהלך בחוץ... אלא מלמד שחובשין אותו עד שנראה מה תהא עליו.

For example, to force him to divorce his wife who is forbidden to him, or to pay money. Alternatively, as it says (Ketubot 33b) "if he gets up and walks outside"... this teaches that you imprison him until you see what will happen to [his victim].

20. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מו עמוד א

תניא רבי אליעזר בן יעקב אומר: שמעתי שבית דין מכין ועונשין שלא מן התורה, ולא לעבור על דברי תורה, אלא כדי לעשות סייג לתורה.

It has been taught: R. Eliezer b. Jacob said: I have heard that the Beth din may, [when necessary,] impose flagellation and pronounce [capital] sentences even where not [warranted] by the Torah; yet not with the intention of disregarding the Torah but [on the contrary] in order to safeguard it

III. Post Talmudic Authorities

21. שולחן ערוך חושן משפט הלכות גביית מלוה סימן צז סעיף טו

ואפילו התנה על עצמו שיתפוש המלוה את גופו, וכתב לו זה בשטר, אינו מועיל, ואינו יכול לא לאסרו ולא להשתעבד בו. הגה: ודוקא שאין לו לשלם. אבל אם יש לו, ואינו רוצה לשלם, ב"ד חובשין אותו והיו מכין אותו עד שתצא נפשו וכופין אותו לשלם. וי"א דאפי' אם אין לו לשלם, אם נשבע להיות חבוש עד שישלם, צריך לקיים שבועתו.

Even if he made a condition that the lender could imprison him, and wrote it in a contract, it does not help and he cannot imprison himself or be forced to serve him. Rama: This is only if he does not have money to pay. If he does have, and does not want to pay, the court can imprison him and beat him until he dies to force him to pay. Some say that even if he does not have money to pay, if he swore to be imprisoned until he paid, he must fulfill his vow.

- **Rivash** originally forbade it, but then relented to the custom., which was meant to encourage people to lend money.

22. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שלט

אין דנין. הגה: ולכן אסור לתפוס ולהכניס לבית הסוהר מי שנתחייב איזה עונש כדי שלא יברח

Do not judge [on the Sabbath]. Rama: And it is also forbidden to arrest someone and put in prison someone who deserves punishment so he does not flee.

23. Shevut Yaakov 1:14 questions this. After all, the case of the woodcutter was on Shabbat.

24. מאסר בבית סוהר, עונש פסול על פי התורה הרב משה צוריאלי

אמנם יש בתורה עונשים גופניים, כמו מלקות ואפילו המתה בארבעה אופנים... אבל עונש של מאסר ממושך למשך שנים הוא עונש סדיסטי, עינוי מתמשך שהוא אכזרי יותר מאלו המנויים כאן... הוא עונש אכזרי "אשר לא כתובה בתורה הזאת"... המוסד של "בית סוהר" (ע"פ מקורותינו בתורה) הוא רק לשם שמירה שהאסיר לא יברח לפני שנספיק לשפוט אותו, או כדי לאלץ אותו לקיים מעשה שבית הדין מצוה עליו לעשות. אבל בשום אופן אין זה מהראוי להשתמש בו כאמצעי של עונש. הייסורין הרוחניים והנפשיים הבאים ע"י כך הם כבדים ללא נשוא.

"Imprisonment in Jail": An Invalid Punishment According to the Torah

It is indeed the case the Torah has corporal punishments, such as lashes, and even four kinds of death... However, the punishment of imprisonment which extends for years, as a sadistic punishment, a continuous torture worse than these just mentioned... It is a cruel punishment "which is not written in the Torah"... The institution of prison, based on Torah sources, is only for ensuring the prisoner does not escape before he can be judged, or to force him to fulfill that which the court has commanded him to do. Under no circumstances is it proper to use it as punishment. The spiritual and psychological anguish that result from it are unbearable to carry.

- The only cases in Torah he mentions are the blasphemer and woodcutter, where we are dealing only with holding cells for guilty parties, perhaps to protect them, as per Haamek Davar above.
- The City of Refuge is not comparable – he has freedom of movement and the ability to live a life within the city.
- He does allow temporary imprisonment to force people to do the correct thing, as per Pesachim 91.

25. Rabbi Chaim Dovid HaLevi (Torah SheBe'al Peh 16)

- Punishment should be rehabilitative, not retributive. Hence cities of refuge are proper, prison is not.
- Prison is counterproductive. Torah models, such as temporary slavery are rehabilitative and kind.
- Certain kinds of murderers or those who hire hitmen can be put in Kippah.
- If a certain court would deem it necessary, then it would be permitted. However, it is not a Torah punishment and should not really be encouraged.

26. Rabbi Asher Weiss (Minchat Asher Bereishit 57):

- We have evidence for holding cells, with mixed evidence for how much proof is necessary
- Mechilta says you can't use bail instead of a holding cell. R. Weiss: this is left to the discretion of the court.
- We have limited examples in Sanhedrin of prison as punishment.
- In the end, it must be left to the Batei Din of each generation.
- Don't imprison people who committed crimes of different severity in the same cell.

27. Rabbi Tzvi Ben Yaakov, Av Beit Din Tel Aviv (Mishpatecha LeYaakov 3:33):

- The **Ritva** in several places mentions temporary decrees to use prison, and points out the discussion of Rivash regarding using prison to force repayment of loans.

28. Rabbi Lipa Kaminer (Techumin 9)

- Don't imprison people who committed crimes of different severity in the same cell.
- Can imprison to question, even before the crime has been proven, but there must be a reasonable basis to assume the crime has been committed, but not just because of a mere accusation.
- Historically, it has been used to force repayment of loans.
- For crimes, the power is given to the courts if necessary.
- However, keep in mind the importance of human dignity, and that punishment is not meant to be retributive.

29. Rabbi Eliezer Waldenberg

- Prison, not bail can be used for suspected murderers, but only after there are witnesses present (even before they testify)
- Can be used to force people to do what Beit Din told them.
- Repayment – disputed.
- Can be used for murderers who cannot be convicted, and can be used as a decree for those who hired others to murder.
- Courts can decide to institute prison – but make sure it is for the sake of heaven.